

การสร้างตัวละครสิ่งทอกราฟในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่น*

นนท์กมล ลิ้มธนะกุล**
นิธอร พรอำไพสกุล***

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างตัวละครสิ่งทอกราฟในหนังสือการ์ตูนสิ่งทอกราฟ Lion Heart Chronicle ในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่น ผลการวิจัยพบว่าตัวละครสิ่งทอกราฟซึ่งเป็นตัวละครเอกในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่นมีลักษณะโดดเด่น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพภายนอก และด้านบุคลิกภาพภายใน ด้านบุคลิกภาพภายนอกตัวละครสิ่งทอกราฟได้รับการผสมผสานมาจากขนบของวรรณคดีไทย และรูปแบบการนำเสนอของการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ การมีรูปร่างงดงาม และการคงลักษณะของผู้มีบุญ ส่วนด้านบุคลิกภาพภายใน ได้แก่ ความกล้าหาญ ความมีน้ำใจ การเกลียดคนโกหก และความใจร้อน โผงผาง บุคลิกภาพภายนอกและภายในของตัวละครสิ่งทอกราฟในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่นนี้แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างนิทานคำกลอนของไทยกับรูปแบบการ์ตูนของญี่ปุ่น

คำสำคัญ : สิ่งทอกราฟ การ์ตูนญี่ปุ่น การผสมผสาน

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญาานิพนธ์เรื่อง “สิ่งทอกราฟ Lion Heart Chronicle: การผสมผสานวรรณคดีไทยในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่น” หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.นิธอร พรอำไพสกุล

** นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

*** อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

The Characterization of Singhakraiphop in Japanese Manga

Nonkamon LimtanaKul
Nition Pornumpaisakul

Abstract

The research aims to study the characterization of Singhakraiphop, Lion Heart Chronicle, in a Japanese manga form. The findings shows that Singhakraiphop, a main character as characterized in a Japanese manga form, has two outstanding aspects, external personality and internal personality. The external personality of the Singhakraiphop character reflects the hybridization of Thai tradition and the presentation of the character in a Japanese manga style. For example, he is a good looking man with charisma. The study also shows that the internal personality of the character is bravery, generosity, and quick-tempered. The character dislikes those who lie. Both external and internal personality of Singhakraiphop character in a Japanese manga style reflects cultural hybridization of Thai lyrical folktale and Japanese manga style.

Key words : Singhakraiphop, Japanese manga, hybridization

บทนำ

ตัวละครสิงห์ไกรภพ เป็นตัวละครเอกในหนังสือการ์ตูน**สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle** ของภาณุ ลีลีสาย ที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างจากวรรณคดีไทยเรื่อง**สิงห์ไกรภพ** ของสุนทรภู่ จัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์สยามอินเตอร์คอมิกส์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบริษัทสยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) ผู้ผลิตและจำหน่ายหนังสือการ์ตูนลิขสิทธิ์จากประเทศญี่ปุ่น การนำเสนอ**สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle** จึงอยู่ในรูปแบบของการ์ตูนญี่ปุ่น โดยยังคงรักษาเค้าโครงเรื่องที่เป็นวรรณคดีไทยเอาไว้ ทำให้เห็นการผสมผสานระหว่างวรรณคดีไทยกับการ์ตูนญี่ปุ่น หนังสือการ์ตูน**สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle** จึงมีลักษณะการวาดที่แตกต่างไปจากการ์ตูนไทยในอดีต โดยการนำเค้าโครงจากวรรณคดีไทยเรื่อง**สิงห์ไกรภพ** มานำเสนอในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่นที่เรียกว่า “มังงะ” ดังที่ธเนตร ปรีดาร์ตน์ บรรณาธิการบริหารการ์ตูนไทยสตูดิโอได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการสร้างหนังสือการ์ตูน**สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle** ว่า “การนำเรื่องจากวรรณคดีไทยมาเขียนง่ายกว่าการคิดเนื้อเรื่องใหม่เองทั้งหมด และชื่อของวรรณคดีก็สะดุดผู้อ่าน อย่างแรกคือผู้อ่านเขารู้จักชื่อของวรรณคดีอยู่แล้ว แต่นี่คือการนำเสนอแบบมุมมองใหม่ ตีความใหม่ ในรูปแบบของการ์ตูน” (ธเนตร ปรีดาร์ตน์. 1 กุมภาพันธ์ 2559 : สัมภาษณ์) หนังสือการ์ตูนเรื่องนี้จึงปรากฏลักษณะที่ยังคงรักษาความเป็นไทยผสมผสานกับลักษณะของการ์ตูนญี่ปุ่น

ตัวละครสิงห์ไกรภพในหนังสือการ์ตูน**สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle** เป็นผลผลิตที่เกิดจากการผสมผสานทางวัฒนธรรม กล่าวคือ เป็นการผสมผสานระหว่างเนื้อหาวรรณคดีไทย กับรูปแบบการนำเสนอแบบการ์ตูนญี่ปุ่น การผสมผสานทางวัฒนธรรมทำให้เกิดวัฒนธรรมรูปแบบใหม่ขึ้นมา โดยที่ยังรักษาลักษณะเด่นของวัฒนธรรมเดิมไว้อยู่ ดังที่ศิริพร ภักดีผาสุก (2558 : 161) ได้กล่าวว่า

“การผสมผสานวัฒนธรรม หมายถึงปรากฏการณ์ที่รูปแบบหรือองค์ประกอบในวัฒนธรรมหนึ่งแยกออกจากวิถีปฏิบัติเดิม และรวมตัวกับรูปแบบหรือองค์ประกอบทางวัฒนธรรมใหม่ในวิถีปฏิบัติใหม่ (โรว์ และ เชลลิง Rowe and Schelling, 1991 : 231) แซมเปอร์ (Samper, 2002 : 29) อธิบายว่า การผสมผสานวัฒนธรรมคือกระบวนการที่การแสดงออกทางศิลปวัฒนธรรมสองรูปแบบดำรงอยู่ร่วมกัน และยังคงลักษณะเด่นของแต่ละรูปแบบไว้ แต่ในขณะเดียวกันก็สร้างรูปแบบใหม่ขึ้นมา การผสมผสานวัฒนธรรมเป็นผลที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมหลายอย่าง อาทิ อิทธิพลของการล่าอาณานิคม การติดต่อแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และโลกาภิวัตน์”

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาลักษณะการผสมผสานวรรณคดีไทยในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่นของตัวละครสิงห์ไกรภพ ที่มีการปรับบุคลิกภาพภายนอกและบุคลิกภาพภายในให้เหมาะสมกับสื่อประเภทหนังสือการ์ตูนแนวต่อสู้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการสร้างตัวละครสิงห์ไกรภพในหนังสือการ์ตูนสิงห์ไกรภพ **Lion Heart Chronicle** ในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่น

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทานาค่ากลอนเรื่องสิงห์ไกรภพ
2. ศึกษาหนังสือการ์ตูนสิงห์ไกรภพ **Lion Heart Chronicle** ของสำนักพิมพ์สยามอินเตอร์คอมิกส์ วาดภาพและแต่งเรื่องโดยภาณุ ลีลีสาย จำนวน 13 เล่ม แบ่งออกเป็น 100 ตอน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีไทยและการนำเสนอในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่น
4. วิเคราะห์ลักษณะการผสมผสานตัวละครสิงห์ไกรภพในหนังสือการ์ตูนสิงห์ไกรภพ **Lion Heart Chronicle**
5. สัมภาษณ์ภาณุ ลีลีสาย ผู้สร้างหนังสือการ์ตูนสิงห์ไกรภพ **Lion Heart Chronicle** และ ธเนศ ปรีดาร์ตน์ บรรณาธิการบริหารการ์ตูนไทยสตูดิโอ
6. เสนอผลงานการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

การสร้างตัวละครสิงห์ไกรภพในหนังสือการ์ตูนสิงห์ไกรภพ **Lion Heart Chronicle** ปรากฏลักษณะการผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างวรรณคดีไทยกับการ์ตูนญี่ปุ่น ผ่านการวิเคราะห์บุคลิกภาพภายนอกและบุคลิกภาพภายในของตัวละคร ผู้วิจัยพบการสร้างบุคลิกภาพภายนอกของตัวละครสิงห์ไกรภพ 2 แบบ คือ การมีรูปโฉมดงาม และการคงลักษณะของผู้มีบุญ ส่วนการสร้างบุคลิกภาพภายในพบ 4 แบบ คือ ความกล้าหาญ ความมีน้ำใจ การเกลียดคนโกหก และความใจร้อน โผงผาง ซึ่งบุคลิกภาพที่กล่าวมาข้างต้นนี้มาจากการผสมผสานระหว่างตัวละครสิงห์ไกรภพในนิทานค่ากลอน กับลักษณะของตัวละครเอกในการ์ตูนญี่ปุ่น ตัวละครสิงห์ไกรภพในหนังสือการ์ตูนสิงห์ไกรภพ **Lion Heart Chronicle** จึงได้รับการตีความใหม่ในการนำเสนอทำให้ตัวละครสิงห์ไกรภพน่าสนใจและเหมาะกับกลุ่มผู้อ่านที่ชื่นชอบการอ่านการ์ตูนมังงะมากยิ่งขึ้น

สิงห์ไกรภพเป็นตัวละครเอกในการ์ตูนสิงห์ไกรภพ ดำเนินภูมิหลังตัวละครตั้งในนิทานค่ากลอนคือ เป็นบุตรของท้าวอินธุมาศกับนางจันทร์ กษัตริย์ผู้ปกครองเมืองโกญจา เมื่อแรกเกิดสิงห์ไกรภพถูกเทพจินดาลักพาตัว ทำให้พลัดพรากจากบิดามารดาตั้งแต่เด็ก ยักษ์พินธุมารได้รับสิงห์ไกรภพมาเลี้ยงดูและสอนวิชาต่าง ๆ ให้ ชื่อสิงห์ไกรภพก็ได้พินธุมารเป็นผู้ตั้งให้ เพราะกินนมนางสิงหราชทำให้มีพลังกำลังเหนือมนุษย์ทั่วไป ดังที่สายทิพย์ นุกุลกิจ (2534: 121) กล่าวว่า “ตัวละครเอก คือ ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง หรือตัวละครที่เป็นศูนย์กลางของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด” ผู้แต่งจะสร้างบุคลิกและลักษณะนิสัยของตัวละครให้มีความสมจริง เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกได้ว่า ตัวละครมีชีวิตจิตใจ อีกทั้งพฤติกรรมของ

ตัวละครยังส่งผลต่อความสนุกสนานในการดำเนินเรื่อง ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์การสร้างตัวละคร สิ่งทไรกราฟ ซึ่งเป็นตัวละครเอกในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่น โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การสร้างบุคลิกภาพภายนอกและการสร้างบุคลิกภาพภายใน ดังนี้

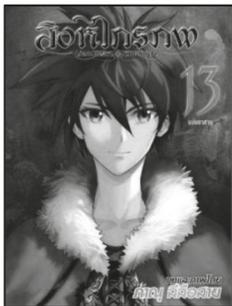
1. การสร้างบุคลิกภาพภายนอก

การศึกษาบุคลิกภาพของตัวละคร คือการศึกษาคุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวละคร ดังที่ อัจฉรา สุขารมณ (2524 : 90) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า “ลักษณะส่วนรวมของบุคคล โดยเฉพาะลักษณะที่ว่ามีรวมลักษณะเฉพาะของคน ๆ นั้น เช่น รูปร่างหน้าตา ท่าทาง การแต่งกาย คำพูด ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ ทักษะต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการปรับตัวของบุคคล” การศึกษาบุคลิกภาพภายนอกจึงเป็นการศึกษาลักษณะทางกายภาพของตัวละคร ผู้วิจัยพบว่าการสร้างตัวละครสิ่งทไรกราฟในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่นปรากฏบุคลิกภาพภายนอก 2 แบบ คือ รูปโฉมงดงาม และลักษณะของผู้มีบุญ

1.1 รูปโฉมงดงาม

การสร้างตัวละครสิ่งทไรกราฟให้มีรูปงาม และมีพลังอำนาจเหนือมนุษย์ทั่วไปนั้นเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคลิกพระเอกในการ์ตูนญี่ปุ่น ดังที่จากรุณี สุขชัย (2550 : 158) ได้กล่าวถึงลักษณะของพระเอกในการ์ตูนญี่ปุ่นไว้ว่า “ในการ์ตูนญี่ปุ่นนั้นพระเอกมีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของการ์ตูนญี่ปุ่น พระเอกจะมีลักษณะบุคคลในอุดมคติ คือต้องหน้าตาดี เป็นคนดี และนอกจากนี้การ์ตูนญี่ปุ่นที่เป็นแนวเรื่องของผู้ชายนิยมอ่านนั้น พระเอกจะเป็นคนที่มีพลังอำนาจเหนือกว่าคนดู เช่น เหาะเหินเดินอากาศได้มีพลังสูง”

ตัวละครสิ่งทไรกราฟในการ์ตูน **สิ่งทไรกราฟ Lion Heart Chronicle** ใช้รูปแบบการวาดเหมือนการ์ตูนญี่ปุ่น กล่าวคือ ดวงตาโต ผมชี้ ซึ่งลักษณะนี้มีรายละเอียดมากกว่ารูปโฉมของสิ่งทไรกราฟในวรรณคดีที่กล่าวแล้วว่า “รูปงาม” แต่ไม่ได้แจกแจงว่างามอย่างไร อวัยวะส่วนใดงาม ส่วนรูปโฉมของสิ่งทไรกราฟที่ปรากฏในการ์ตูนนั้นไม่ได้รับระบุโดยตรงว่า “รูปงาม” แต่การวาดตัวละครเอกในการ์ตูนญี่ปุ่นมักวาดให้ตัวละครเอกมีรูปร่างหน้าตาหล่อ ดังที่อิคารุ ฮายาชิ (2548 : 20) ได้กล่าวถึงการวาดตัวละครเอกไว้ว่า “โดยพื้นฐานมักจะเน้นไปที่ความแข็งแกร่ง หล่อเหลา และกล้าหาญได้ทุกสถานการณ์ ตามแต่ว่านักเขียนจะเน้นประเด็นไหนออกมา แต่ในปัจจุบันตัวละครนั้นมีความหลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะในตัวละครที่มีลักษณะขี้กลัว และดูคล้ายเพศหญิง”

ภาพที่ 1 ตัวละครสิ่งทไรกราฟ
(ภาณุ สีลือสาย. 2555 : หน้าปก)

ภาพที่ 2 ตัวละครอูเอกิ โคะสุเกะ
(ฟูคุจิ สีบาสะ. 2546 : หน้าปก)

จากการวิเคราะห์ภาพวาดผู้วิจัยพบว่า สิ่งทวไรภพในกำรตุณมืควมงมตมควมณยมขงคน ฎีปุณที่มีรูปรำงเป็นขยหุ่มรำงผอมบง มอมีกล้ำเนื้อที่แสดงถึงควมข็งแรง ค้วบง ผมตั้ง เหมือน กำนักร้องนักร้องขงฎีปุณ ซึงเป็นอุดมคติขงตัวกำรตุณพระเอกแบบฎีปุณ ลัษณะขงกำรวาดผมซึ้นั้นเป็นรูปแบบหนึ่งขงกำรตุณฎีปุณ ดังเช่นจกภพที่ 2 ภพทรวงผมซึ้ขงตัวละครอุเอคิ โคสุเกะในเรื่อง ผ่ำกฏอลเวง (The Law of Ueki)

รูปลัษณะขงสิ่งทวไรภพที่นำมววดในรูปแบบกำรตุณฎีปุณให้มืควมงมตมแบบขงพระเอก กำรตุณแนวต่อสู้ในปัจจุบันหลยเรื่องที่ไม่ได้เน้นกำรววดตัวละครให้ดูล้ำนั้ข็งแรง แต่ให้ควมสำคั้กับ พลังพิเศษที่ช่วยเสริมควมสมำรถในกำรต่อสู้ เช่น ตัวละครมังกี้ ดี ลูฟี่ จกวันพีซ (ONE PIECE) และ ฮารุ กลอรี จก ผจญภัยเหนือโลก (Rave) เป็นต้น อีกรั้ทรวงผมตั้ง นัยน์ตาสีทอง และหู่นที่บอบบง เหมือนรูปลัษณะขงนักร้องนักร้องขงชวฎีปุณ แสดงให้เห็นถึงกำรผสมผสานขงลัษณะควมเป็นฎีปุณ

ภพที่ 3 ตัวละครมังกี้ ดี ลูฟี่
(เออิจิโระ โอตะ. 2546 : หน้าปก)

ภพที่ 4 ตัวละครฮารุ กลอรี
(ฮิโระ มาชิม่า. 2543 : หน้าปก)

สิ่งทวไรภพในกำรตุณมืรูปรำงหน้าตงมตมลัษณะอุดมคติขงตัวเอกในวรรณคดีไทย กำรสร้างให้ตัวละครเอกมืควมงมตมตรงตมในนิทานคำกลอนที่สร้างให้สิ่งทวไรภพมื “รูปโฉมตงม” อันเป็นลัษณะอุดมคติขงวรรณคดีไทย ดังที่ ปัทมมา ฑิมประเสริฐกุล (2547 : 5) กล่าวถึงพระเอกตมลัษณะอุดมคติขงวรรณคดีไทยว่า “ในวรรณคดีนิทานจะไม่เน้นรายละเอียดเรื่องชาติกำเนิด แต่จะให้ควมสำคั้กับรูปโฉมอันตงม ทั้งนี้เพราะแบบฉบับขงพระเอกในวรรณคดีนิทานที่ต้องมืรูปรำงและบุคลิกลัษณะที่สงำงมและชวนให้หลงใหล ทำให้ผู้อ่านวรรณคดีรู้สึกประทับใจในควมงมตมขงพระเอก” ควมงมตมขงสิ่งทวไรภพเห็นได้จากตอนที่สิ่งทวไรภพไปยังเมืองกาลวาศเมืองขงยักรั้ นางสนมกำนัลยักรั้เมื่อรู้วำต้องไปเข้ำเฝ้ำเจ้ำนยคนใหม่ก็ไม่เต็มใจ แต่เมื่อได้เห็นหน้าขงสิ่งทวไรภพซึงมืรูปโฉมตงมก็ต่งหลงใหลจนลืมท้วเทพทวสุร ต่งพำกันทำขม้อยขยตให้สิ่งทวไรภพ ดังควมวำ

ฝ่ายนารีที่เป็นเวนพวกเกณธ์ห้าม
จะเฝ้ำแทนแสนบัตสิกระตึ้กระเดียม
จะต้องเฝ้ำเจ้ำนยฝ่ายมมนุษย์
ฉวยผิตพลังหลังลยละอายนั้

บ้ำงคิดควมขวัญหยให้อายเหนียม
เคยรู้เหลี่ยมเลห์บ้ำงแต่อย่งยักรั้
เห็นยักสุดแสนยักลำบำนั้
ไม่รู้จักตึ้นสิกรั้รำควม

ต่างจำใจไปเฝ้าให้เศร้าน้อย	ทั้งใหญ่แน่นปราสาทราชฐาน
พวกทำนางต่างประณตบทมลาย	ถวายบาญชีสนมกรมใน
สาวสุรางค์ต่างชะม้อยคอยชะม้าย	เห็นเจ้านายนวลละอองผุดผ่องใส
สำอององค์ทรงโฉมประโลมใจ	ตะลึงตะไลหลงยืมอยู่พริ้มพราย
ต่างลิมย์กษัรค์องค์พระทรงยศ	น้อมประณตรับพักตรสมัครหมาย
พอเนตรสบหลบเลี้ยงทำเอียงอาย	ชะม้อยชะม้ายเหมือนจะชวนให้ชวนยี่

(สุนทรภู่. 2515 : 197)

1.2 ลักษณะของผู้มีบุญ

ผู้เขียนได้สร้างตัวละครสิ่งทไรภพให้มีลักษณะของ “ผู้มีบุญ” ตามขนบของวรรณคดี นิทาน คำกลอน**สิ่งทไรภพ**จัดอยู่ในเรื่องที่เป็นจักรๆ วงศ์ๆ ดังนั้นจึงปรากฏกรอบความคิดของเรื่องที่เป็น “จักร ๆ วงศ์ ๆ” อย่างเรื่องของบุญบารมี โดยนำเสนอความเป็นผู้มีบุญของตัวเอกที่เกิดจากการสั่งสมความดีบุญบารมีจากชาติภพก่อนที่ส่งผลให้ชาติปัจจุบันเกิดเป็นบุตรของกษัตริย์เป็นผู้ยิ่งใหญ่ ดังที่ ศิราพร วิฐตะฐา ณ กลาง (2539 : 218) กล่าวไว้ว่า “ความคิดเรื่องผู้มีบุญ หรือมีบุญญาธิการสะท้อนให้เห็นในนิทานจักร ๆ วงศ์ ๆ เช่น ในประเด็นที่พระเอกมักเกิดมากับของวิเศษ หรือพระเอกมักมีของวิเศษประจำตัว ที่น่าสังเกตคือ ในนิทานไทยเฉพาะพระเอกหรือตัวละครเอกเท่านั้นที่มีของวิเศษ ไม่ใช่ทุกคนจะมีได้ ดังนั้นจะพบว่า พระรามเท่านั้นที่ยกศรได้ หรือโดยทั่ว ๆ ไปจะพบว่า เพราะพระเอกเป็นผู้มีบุญ พระอินทร์จึงต้องคอยช่วยเหลือ ไม่ต้องตกทุกข์ได้ยาก” ลักษณะผู้มีบุญของสิ่งทไรภพปรากฏผ่านนิมิตแรกเกิด และโหงวแข็ง ดังนี้

1.2.1 นิมิตแรกเกิด

ลักษณะของผู้มีบุญที่ปรากฏในตัวละครสิ่งทไรภพครั้งแรก คือในนิมิตแรกเกิดซึ่งเป็นเหมือนคำทำนายให้ผู้อ่านรู้ว่าตัวละครเอกเป็น “ผู้มีบุญ” ดังที่สุภัค มหาวรากร (2540 : 12) กล่าวว่า “ในวรรณคดีไทยเมื่อพระเอกหรือนางเอกจะเกิด ต้องมีนิมิตเพื่อแสดงบารมีของตัวเอก” ในการ์ตูนสิ่งทไรภพปรากฏนิมิตแรกเกิด กล่าวคือ นางจันทร์ฝันว่ามีดวงอาทิตย์ตกลงมาลงแท่นบรรทม ตนได้กลิ่นพระอาทิตย์ดวงนั้นไว้ จากนั้นมีวิหยาธรตนหนึ่งมาชิง ดวงอาทิตย์ออกจากห้อง และเหาะหนีไป ท่านศาสตราจึงทำนายความฝันว่าจะมีโอรสที่เก่งกล้า แต่จะมีผู้รู้เวทมนต์มาพรากโอรสไป และจะได้กลับมาพบกันอีกในภายหลัง ความว่า

ศาสตราได้ฟังนางจันทร์เล่าความฝันว่าตนกลิ่นดวงอาทิตย์ จากนั้นมีวิหยาธรตนหนึ่งดึงดวงอาทิตย์ออกจากห้อง และหนีไปบนท้องฟ้า ทำให้เกิดความสุขไปทั่วโลก ศาสตราได้ทำนายความฝันกล่าวทูลกับท้าวอินธุมาศและนางจันทร์

“เป็นฝันพยากรณ์ที่ชัดเจนและค่อนข้างแน่นอนมากพะยะค่ะ”

“ค่อนข้างแน่นอน? หมายความว่ายังไงนะท่านศาสตรา?” ท้าวอินธุมาศถาม

“พระนางจันทร์จักประสูติโอรสที่เก่งกล้าสามารถ ทว่า...จะมีผู้รู้เวทมนต์มาพรากโอรสไปเป็นช่วงเวลาหนึ่ง...หลังจากนั้นพระราชบุตรจึงได้คืนบัลลังก์อย่างภาคภูมิใจพะยะค่ะ”

ภาพที่ 5 คำทำนายชีวิตของสิงห์ไกรภพจาก (ภาณุ ลีลีสาย. 2550 : 133)

นิมิตแรกเกิดแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้มีบุญของสิงห์ไกรภพผ่านสัญลักษณ์ ดวงอาทิตย์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่านางจันทร์จะได้ลูกเป็นผู้ชายที่มีอำนาจ ดังที่ ชลดา เรื่องรักษ์ลิขิต (2549 : 816) กล่าวถึงสัญลักษณ์ที่ใช้ในเรื่องของความฝัน ความว่า “สัญลักษณ์ที่ปรากฏเป็นภาพดวงดาวต่าง ๆ เช่น ดวงอาทิตย์ หมายถึงชายที่มีอำนาจ”

1.2.2 โหงวเอ็ง

โหงวเอ็ง เป็นภาษาจีนแต้จิ๋วหมายถึงการดูลักษณะทางกายภาพของบุคคลตามความเชื่อแบบจีน การ์ตูนสิงห์ไกรภพรับเอาลักษณะของ “ผู้มีบุญ” มาจากนิทานคำกลอน ปรากฏในตอนที่ 1 ชื่อตอน CHOSEN NAME [ชื่อนั้นคือสิงห์ไกรภพ] เปิดเรื่องโดยให้เทพองค์หนึ่งสถิตที่สวรรค์ชั้นดุสิต “เทพองค์นี้จะจุติไปเพื่อทำภารกิจใหญ่หลวง เรื่องราวของเขาต้องถูกกล่าวขาน ตำนานนั้นจะถูกบอกเล่าข้ามผ่านเวลาไปตราบนานเท่าอนัน” (ภาณุ ลีลีสาย. 2550 : 5) เทพองค์ที่ลงมาจุติในโลกมนุษย์ คือ สิงห์ไกรภพ จนมีชื่อเรียกอีกชื่อว่า “จตุเทพ”

ความเป็นจตุเทพของสิงห์ไกรภพแสดงออกมาผ่านลักษณะภายนอกที่มีลักษณะของ ผู้มีบุญบารมี ซึ่งเป็นลักษณะของพระเอกที่จะขึ้นเป็นกษัตริย์ พิณธูมาศเห็นว่าสิงห์ไกรภพมีลักษณะแตกต่างจากมนุษย์ทั่วไป โดยดูจาก “โหงวเอ็ง” ว่าเด็กคนนี้เป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ดังภาพ

ภาพที่ 6 ลักษณะของผู้ยิ่งใหญ่โดยดูจากโหงวเอ็ง (ภาณุ ลีลีสาย. 2551 : 149)

จากเหตุการณ์ข้างต้นนั้นสอดคล้องกับนิทานคำกลอนสิงห์ไกรภพ ตอนที่เทพจินดาออกตามหาผู้มีบุญ และพบกับสิงห์ไกรภพ ทำให้มั่นใจว่าเด็กคนนี้เป็นผู้มีบุญที่ตนออกตามหา โดยดูจาก “นรลักษณ์ ผุดผ่องต้องตำรา” จึงได้ลักพาตัวสิงห์ไกรภพหนีไป ดังความว่า

ผู้มีบุญจุลจักรอยู่หน้าแล้ว
 มามองเมียงฟังเสียงพระกุมาร
 ไม่พบคนขึ้นบนเคหาห้อง
 เข้านั่งชิดแล้วพิศเพ่งพักตร์
 แลเห็นวงอำมรงค์เรืองจำรัส
 ชะรอยจอมจักรพรรดิชาติตिया

เสียงแจ้วแจ้วหวั่นไหวในไพรสาณต์
 ถึงสถานที่ที่ทับกลับขะงัก
 เห็นผ้าทองผูกอยู่รัประจักษ์
นรลักษณ์ผุดผ่องต้องตำรา
 ผูกพระหัตถ์ถนิมฉายทั้งซ้ายขวา
 เสียพารายากไร้ในไพรวัน

(สุนทรภู่. 2515 : 24)

2. การสร้างบุคลิกภาพภายใน

การศึกษาบุคลิกภาพภายในของตัวละครคือการศึกษาความคิด ลักษณะนิสัยของตัวละคร ดังที่ อัจฉรา สุขารมณ (2524: 90) กล่าวว่า “บุคลิกภาพภายใน คือ ทศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น การตัดสินใจ อุปนิสัย ความจำ ความคิด เป็นต้น” บุคลิกภาพภายในของสิ่งทอกราฟในการ์ตูน**สิงห์ไกรภพ** ได้รับการผสมผสาน มาจากนิทานคำกลอน**สิงห์ไกรภพ** กับบุคลิกภาพภายในของตัวละครพระเอกในการ์ตูนญี่ปุ่นแนวต่อสู้ทั่วไป ที่มักจะมีพลังความกล้าหาญ กล้าเผชิญหน้ากับอุปสรรคต่าง ๆ จากการศึกษาพบว่าสิ่งทอกราฟในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่นมีบุคลิกภาพภายใน 4 ประการ ได้แก่ ความกล้าหาญ ความมีน้ำใจ เกียรติยศคนโกหก และความใจร้อนโผงผาง ดังนี้

2.1 ความกล้าหาญ

ความกล้าหาญเป็นคุณลักษณะหนึ่งของตัวละครเอกในการ์ตูนแนวต่อสู้ เนื่องจากตัวละครต้องเข้าร่วมการต่อสู้บ่อยครั้ง ดังนั้นตัวละครต้องมีความกล้าหาญ กล้าเผชิญหน้ากับศัตรู หรือภัยอันตราย สิ่งทอกราฟจึงเป็นตัวละครที่มีความกล้าหาญ ในบางครั้งสิ่งทอกราฟก็ต้องเข้าต่อสู้กับผู้ที่แข็งแกร่งกว่าตนเอง แต่สิ่งทอกราฟก็ไม่เคยท้อถอย มุ่งมั่นที่จะเอาชนะคู่ต่อสู้ เห็นได้จากตอนที่เทพจินดาได้กลายร่างเป็นพญานาค ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และเข้าทำร้ายสิ่งทอกราฟ เมื่อสิ่งทอกราฟโดนพญานาคทำร้ายก็รับรู้ได้ทันทีว่าพญานาคมีพลังที่แข็งแกร่งกว่าตนมาก แต่สิ่งทอกราฟก็ไม่ยอมแพ้ มุ่งมั่นที่จะเข้าต่อสู้ความว่า

“สิงห์ไกรภพถอยออกมาก่อน! มันเป็นวิญญาณของพญานาคดึกดำบรรพ์ พลังของเธอ
 สู้ไม่ไหวหรอก!!” สร้อยสุดาร้องเตือนสิงห์ไกรภพ

“ถึงจะรู้ว่าสู้ไม่ไหว แต่ฉันจะไม่ยอมถอยแม้แต่ก้าวเดียว!!

ภาพที่ 7 สิงห์ไกรภพต่อสู้กับศัตรูที่แข็งแกร่งกว่าตน (ภาณุ ลีลือสาย. 2551 : 143-144)

2.2 ความมีน้ำใจ

ความมีน้ำใจเป็นอีกนิสสัยหนึ่งของสิ่งทโกรภาพที่พบในการ์ตูนและนิทานคำกลอน เพียงแต่เหตุการณ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงความมีน้ำใจของสิ่งทโกรภาพแตกต่างกัน การ์ตูน**สิ่งทโกรภาพ**ปรากฏน้ำใจของสิ่งทโกรภาพ ตอนที่สิ่งทโกรภาพโกรทที่เทพจินดาโกหกตน ทำให้โกรทเกลียดมนุษย์ จึงหนีเข้าไปในป่าและได้พบกับรักษาทูตจากเมืองมารันที่บาดเจ็บบนหน้า แม้ว่าในขณะนั้นสิ่งทโกรภาพกำลังโกรท และอคติต่อมนุษย์ แต่เมื่อพบคนเจ็บก็ไม่สามารถปล่อยทิ้งไว้ได้ จึงช่วยรักษา ความว่า

สิ่งทโกรภาพเดินอยู่เพียงลำพัง ณ ป่าสนนอกเมือง เขตป่ามิถิลา พลังคิดถึงเหตุการณ์ที่เทพจินดาโกหกตน

“ทำไมกัน คิดว่าถ้าพูดความจริงเราจะยกโทษให้ทั้งหมดแท้ ๆ พี่บ้าที่สุด!!”

“อะ ฮึก” เสียงของรักษาทูตที่กำลังบาดเจ็บ

“บาดเจ็บบนหน้า แต่มันเป็นมนุษย์ อย่าไปยุ่งจะดีที่สุด”

“แ่ก่ก ... แ่ก่ก แ่ก่ก”

“เจ้านี่...เจ้านี่มันมีกลิ่นของยักษ์ปนอยู่ เจ้านี่เหมือนกับเรา เป็นมนุษย์ที่อาศัยอยู่กับยักษ์?”

สิ่งทโกรภาพใช้เวลาไตร่ตรองสักครู่จึงตัดสินใจช่วยรักษาทูตที่กำลังบาดเจ็บ

“โอ้เว้ย! เอาก็เอา น่ารำคาญ”

ภาพที่ 8 ความมีน้ำใจของสิ่งทโกรภาพ (ภาณู ลีลือสาวย. 2552 : 174-176)

ความมีน้ำใจของสิ่งทโกรภาพได้รับการผสมผสานมาจากนิทานคำกลอน ดังในตอนที่สิ่งทโกรภาพตีเมืองมารัน และสังหารท้าวจตุพักตรแล้วก็นำศพมาคืนให้กับนางมณฑาวดี พระมเหสีของท้าวจตุพักตร พร้อมทั้งช่วยทำพิธีเชิญพระศพไปบรรจุไว้ในถ้ำตามธรรมเนียม ดังความว่า

พระสิ่งทโกรภาพอภิวาท

ตามพระบาทมาตรงค์เฝ้าพงศา

อันสมบัติพิสดานการพารา

ถวายฝ่ายุคผลพระชนนี

จะอยู่ด้วยช่วยพระศพจนเสร็จสรรพ

แล้วจะกลับไปบำรุงชาวกรุงศรี

ขอพระองค์จงสำราญผ่านบุรี

อย่าราศีกินแห่งแกลงพระทัยฯ

(สุนทรภู่. 2515 : 118)

2.3 เกลียดการโกหก

ลักษณะนิสัยที่โดดเด่นอีกอย่างของสิงห์ไกรภพที่รับการผสมผสานมาจากนิทานคำกลอน คือสิงห์ไกรภพเกลียดการโกหก ดังปรากฏในการ์ตูน**สิงห์ไกรภพ** เมื่อครั้งสิงห์ไกรภพไปที่เมืองมิลลา และได้รู้ความจริงว่าตนกับเทพจินดาไม่ได้เป็นพี่น้องกัน จึงไปสอบถามเทพจินดาโดยตรง เพื่อเป็นการให้โอกาสเทพจินดาในการพูดความจริงแต่เทพจินดากลับโกหก สิงห์ไกรภพผิดหวังในตัวเทพจินดาจนพาลโกรธเกลียดที่ตนเอง ความว่า

“ลืมไปซะได้!! พี่เองก็เป็นมนุษย์นี่นะ!!! มนุษย์ก็เป็นอย่างนี้ ทั้งโลภมาก ชอบโกหก เห็นแก่ตัว!! ขอโทษนะ ผมไม่ใช่คนที่คุณรู้จักหรอก” สิงห์ไกรภพตัดความสัมพันธ์กับเทพจินดา

ภาพที่ 9 สิงห์ไกรภพตัดขาดกับเทพจินดาเพราะการโกหก (ภาณู ลีลี้อาย. 2552 : 139)

เหตุการณ์ที่เทพจินดาโกหกสิงห์ไกรภพเรื่องที่ยังคู่ไม่ได้เป็นพี่น้องกันจริง ๆ เหมือนดังในนิทานคำกลอนในตอนที่สิงห์ไกรภพรู้ความจริงว่าเทพจินดาโกหกตน จึงโกรธเทพจินดาถึงกับไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้อีก ดังความว่า

เมื่อครั้งอยู่คูหาพนาสันต์	ฟังกุ่มกัณฑ์เพียงพอบังเกิดหัว
เพราะพรหมณ์ว่าร้ายกาจขยาดกลัว	คิดว่าพี่ของตัวจึงตามมา
ไอ้มีรูผู้อื่นสิ้นทั้งนั้น	ก็หมายมั่นเหมือนญาติวงศ์
แสนสงสารมารดรกับบิดา	มรณาหรือยังอยู่มีความ
แม้ใครช่วยชี้แจงตำแหน่งให้	ลูกจะไปตามติดไม่คิดขาม
น้อยหรือช่างชั่วช้าจินดาพรหมณ์	จนวอนถามแล้วไม่แจ้งแห่งยุบล
เช่นนี้อยู่ดูหน้ากันไม่ได้	จำจะไปเสาะแสวงทุกแห่งหน
เมื่อพบพานมารดรบิดาตน	ท่านยากจนจะได้ทดแทนพระคุณ

(สุนทรภู่. 2515 : 51)

2.4 ใจร้อนโผงผาง

ความใจร้อนโผงผางของสิงห์ไกรภพปรากฏในตอนที่ยังสิงห์ไกรภพแอบฟังพินธุมาศและซีล่าคุยกัน ทำให้ได้รู้ว่าพินธุมาศที่ตนรักเหมือนพ่อคนหนึ่งกำลังจะออกไปต่อสู้กับอวตารเพื่อปกป้องตน อวตารคือ ศัตรูที่มีพลังเหนือมนุษย์และยักษ์ จึงแทบจะไม่มีโอกาสที่พินธุมาศจะเอาชนะ อวตารได้ สิงห์ไกรภพโกรธ ที่รู้ว่าอวตารคือเหตุผลที่ทำให้พินธุมาศคิดจะสละชีวิต จึงรีบแปลงร่างเป็นนก และออกไปต่อสู้กับอวตาร เพียงลำพังโดยไม่สนใจฟังเสียงเตือนของคนรอบข้าง ความว่า

“ฉันช่วยอะไรไม่ได้เลย ฉันขอโทษ”

“ซีล่าไม่เกี่ยวนี่ ไม่เป็นไรหรอก... พ่อสิงห์ไกรภพกินใบไม้สีเขียว แอสทรัลของเขาจะถูก เปลี่ยน พวกอวตารจะไม่รู้ตัวตนเขาออกไป” พินธุมาศบอกกับซีล่า

สิงห์ไกรภพฟังแล้วได้แต่ร้องให้อยู่มูมห่อง ตั้งคำถามกับตนเองว่าใครกันที่ทำให้พ่อต้อง ทำแบบนี้ ใครทำให้พวกเราต้องเจ็บปวด

“ต่อให้ต้องแลกด้วยชีวิต ฉันก็ต้องปกป้องพวกเขาให้ได้!!” พินธุมาศบอกเจตจำนง ของตน เมื่อสิงห์ไกรภพได้ยินจึงได้คำตอบว่าสิ่งที่ทำให้พินธุมาศตัดสินใจสละชีวิต คือ อวตาร สิงห์ไกรภพโกรธมากจึงออกไปสู้กับอวตารโดยไม่บอกใคร

ภาพที่ 10 สิงห์ไกรภพใจร้อนออกไปต่อสู้เพียงลำพัง (ภาณู ลีลีสาย. 2551 : 26-27)

ความใจร้อนโผงผางคือลักษณะนิสัยของสิงห์ไกรภพที่ได้รับการผสมผสานจากการ์ตูนญี่ปุ่น ลักษณะนิสัยใจร้อนนั้นในบริบทสังคมไทยมองว่าไม่ดี ซึ่งตรงข้ามกับใจเย็น แต่ในบริบทสังคมญี่ปุ่นมองว่า ผู้ชายที่ใจร้อนดีกว่าผู้ชายที่ใจเย็น “เพราะแสดงถึงความมุ่งมั่น ความทุ่มเทอย่างเต็มที่โดยไม่เกรงกลัว ผลลัพธ์ ส่วนผู้ชายใจเย็นแสดงถึงความไม่ใส่ใจ” (ยูจิ ฟุรุฮาชิ. 27 กันยายน 2558 : สัมภาษณ์) คุณลักษณะ นี้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่ผู้เขียน “เลือก” ที่จะสร้างตัวละครให้มีลักษณะเป็นไปทาง ญี่ปุ่นมากกว่าไทยเพื่อให้สอดคล้องกับประเภทของการ์ตูนที่ต้องต่อสู้เป็นส่วนใหญ่

อภิปรายผล

จากแนวคิดเรื่องการผสมผสานวัฒนธรรม ที่อธิบายว่า คือกระบวนการที่เกิดจากการแสดงออกทางศิลปวัฒนธรรมสองรูปแบบดำรงอยู่ร่วมกัน และยังคงลักษณะเด่นของแต่ละรูปแบบไว้ แต่ในขณะเดียวกันก็สร้างรูปแบบใหม่ขึ้นมา ในการ์ตูน **สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle** มีการผสมผสานวัฒนธรรมในการสร้างตัวละครสิงห์ไกรภพ กล่าวคือ บุคลิกภาพภายนอกของตัวละครสิงห์ไกรภพในการ์ตูนมีรูปโฉมงดงามตามลักษณะอุดมคติของตัวเองในวรรณคดีไทย ผู้เขียนได้สร้างออกมาในรูปแบบของการ์ตูนญี่ปุ่นที่ตัวละครมักจะมีดวงตา กลมโต ทรงผมชี้ และหุ่นที่บอบบางเหมือนดังตัวละครในการ์ตูนญี่ปุ่นแนวต่อสู้ ปัจจุบัน ที่ผู้อ่านในปัจจุบันให้การยอมรับว่ารูปแบบการสร้างตัวละครแบบนี้คือ “งาม” ส่วนลักษณะการสร้างตัวละครสิงห์ไกรภพในการ์ตูนให้เป็นจุดเทพได้รับการผสมผสานมาจากการสร้างตัวละครสิงห์ไกรภพให้มีลักษณะของผู้มีบุญตามนิทานคำกลอน เหตุผลที่สิงห์ไกรภพในการ์ตูนมีลักษณะเป็นผู้มีบุญ เนื่องจากผู้เขียน “เสือก” ผลิตซ้ำอนุภาคที่สำคัญของพระเอกในวรรณคดีไทย เพื่อสืบทอดขนบของไทยที่ว่าผู้ที่จะขึ้นเป็นกษัตริย์หรือเชื้อพระวงศ์ได้นั้นต้องเป็นผู้มีบุญบารมี

ลักษณะร่วมของบุคลิกภาพภายนอกของตัวละครสิงห์ไกรภพทั้งในการ์ตูน และนิทานคำกลอน ยังคงลักษณะนิสัยที่เป็นอุดมคติของพระเอกในงานเขียนแนวต่อสู้ คือ ความกล้าหาญ ความมีน้ำใจ มีคุณธรรมซึ่งลักษณะดังที่กล่าวมานี้เป็นลักษณะนิสัยของพระเอกที่ได้รับการยอมรับโดยสากลว่า “ดี” ดังที่ สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร (2549 : 152) กล่าวถึงพระเอกในอุดมคติว่า “มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว รักการผจญภัยและการต่อสู้ โดยเฉพาะการรบเพื่อเกียรติยศอันเป็นวิสัยของอัศวิน” และผู้เขียนยังได้เพิ่มบุคลิกภาพภายนอกเรื่องความใจร้อนโผงผางซึ่งแสดงถึงการผสมผสานลักษณะความเป็นญี่ปุ่น

การ์ตูน **สิงห์ไกรภพ** มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอจากการบรรยายในนิทานคำกลอนมาเป็นรูปภาพการ์ตูนแบบมังงะ เป็นการช่วยอนุรักษ์วรรณคดีให้คนรุ่นหลังที่ห่างไกลจากวรรณคดี แต่ขอบอ่านการ์ตูนได้รู้จักวรรณคดีไทยเพิ่มเติม ดังที่ ธเนตร ปรีดาร์ตน์ ได้กล่าวถึงเหตุผลที่ทางสำนักพิมพ์ต้องการผลิตหนังสือการ์ตูนที่นำโครงเรื่องมาจากวรรณคดีไทย เพราะ “วรรณคดีเป็นเรื่องที่เคยสัมผัส ตอนเด็กจึงอยากนำมาใส่ในการ์ตูน เพื่อให้มันยังคงอยู่ คนรุ่นหลังก็จะได้รู้จักวรรณคดีเรื่องนี้” (ธเนตร ปรีดาร์ตน์. 1 กุมภาพันธ์ 2559 : สัมภาษณ์) การสร้างลักษณะของสิงห์ไกรภพในการ์ตูนแม้จะมีการตัดทอนรายละเอียดบางส่วน แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งขนบที่สำคัญของวรรณคดีไทย แสดงให้เห็นว่าเงื่อนไขของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมนั้น มีทั้งส่วนที่ปรับเปลี่ยนได้ และส่วนที่ต้องเก็บรักษาไว้ เจ้าของวัฒนธรรมสามารถปรับประยุกต์ได้โดยส่วนที่เป็น “แก่นแท้” หรือ “คุณค่า” ของวัฒนธรรมยังคงไม่สูญหายไป

บรรณานุกรม

จารุณี สุขชัย. (2550) มิติ “ความเป็นไทย” ในหนังสือการ์ตูนไทย. วิทยานิพนธ์ น.ศ.ม.

(นิเทศศาสตร์พัฒนาการ). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชลดา เรื่องรักษ์ลิขิต. (2549, กรกฎาคม-กันยายน). ความฝันกับเหตุตื้นเขินในวรรณคดีไทย.

วารสารราชบัณฑิตยสถาน. 31(3): 816.

ธเนตร ปรีดาร์ตน์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ นนทกมล ลิ้มธนะกุล เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่สำนักพิมพ์

สยามอินเตอร์คอมิกส์ เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559.

ปัทมา ฑีฆประเสริฐกุล. (2547) **ภาพลักษณ์พระมหากษัตริย์ไทยในวรรณคดีสมัยอยุธยา.**

วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พ.ณ. ประมวลูมารค. (2515) **นิทานคำกลอนสุนทรภู่.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : แพร่พิทยา.

พุกุจิ สีบาสะ. (2546) **ผ่ากฎอลเวง เล่ม 8.** แปลโดย NARCIS. กรุงเทพมหานคร: วิบูลย์กิจการพิมพ์.

ภาณุ ลีลีสาย. (2550) **สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle เล่ม 1.** กรุงเทพมหานคร :

สยามอินเตอร์คอมิกส์.

_____. (2551ก) **สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle เล่ม 3.** กรุงเทพมหานคร :

สยามอินเตอร์คอมิกส์.

_____. (2551ข) **สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle เล่ม 4.** กรุงเทพมหานคร :

สยามอินเตอร์คอมิกส์.

_____. (2551ค). **สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle เล่ม 5.** กรุงเทพมหานคร :

สยามอินเตอร์คอมิกส์.

_____. (2552ก) **สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle เล่ม 6.** กรุงเทพมหานคร :

สยามอินเตอร์คอมิกส์.

_____. (2555) **สิงห์ไกรภพ Lion Heart Chronicle เล่ม 13.** กรุงเทพมหานคร :

สยามอินเตอร์คอมิกส์.

ภาณุ ลีลีสาย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ นนทกมล ลิ้มธนะกุล เป็นผู้สัมภาษณ์ สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2559.

ยูจิ พุรุฮาชิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ นนทกมล ลิ้มธนะกุล เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2558.

ศิริพร ภัคดีผาสุก. (2558). การผสมผสานวัฒนธรรมในหนังสือนิทานแนว Edutainment (สารระบันเทิง) ภาษาไทย. ใน **เรื่องเล่าพื้นบ้านไทย ในโลกที่เปลี่ยนแปลง.**

ศิวาพร ณ ถลาง. หน้า 157-215. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2534) **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน.** กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุภัค มหาราการ. (2540) **การสร้างอารมณ์สะท้อนใจในบทละครเรื่องอิเหนา**

พระราชานิพนธ์ ในรัชกาลที่ 2. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณภา เกรียงไกรเพ็ชร. (2549). **พระอภัยมณี: การศึกษาในเชิงวรรณคดีวิจารณ์.**

กรุงเทพมหานคร : ศยาม.

เออิจิโร โอตะ. (2546). **วันพีซ เล่ม 1.** แปลโดย เชิดพันธ์ วรสถิต. กรุงเทพมหานคร :

สยามอินเตอร์คอมิกส์.

อัจฉรา สุขารมณ. (2524) **จิตวิทยาเบื้องต้น.** กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฮิคารุ ฮายาชิ. (2548) **คู่มือการวาดการ์ตูน: เทคนิคการวาดตัวละครชายและเคล็ดลับ**

ต่างๆ. แปลโดย ฮิดารัตน์ แซ่ตั้ง. กรุงเทพมหานคร : The Knowledge Center.

ฮิโระ มาชิม่า. (2543). **RAVE ผจญภัยเหนือโลก.** แปลโดย ปัญชลี. กรุงเทพมหานคร : วิบูลย์กิจการพิมพ์.